

Smešnica 25. Zidarju pade pipa iz ust, ter se razbije na tleh v drobne kose. To vjezi moža v prvem hipu, da grdo prekolne: „Ti hudičeva pipa, ti!“ Tovariš to sliši, ter reče, čudeč se: „Je-li res? Jaz sem doslej mislil, da je bila tvoja.“

Razne stvari.

(Zaročje.) Kakor vedó listi, zaroči se v nekaterih dneh najmlajša hči svitlega cesarja, nadvojvodinja Valerija, s kr. princem saskim, Friderikom Avgustom.

(Birmovanje.) Toliko število birmancev je bilo v naši škofiji še težko kedaj ob enem dnevu, kakor jih je bilo na trojiško nedeljo pri sv. Petru pri Radgoni. Njih ekselencija, mil. knezoškof so namreč isti den 1192 otrokom zakrament sv. birmo podelili. Kakor slišimo, so bili otroci iz treh škofij in 17 župnij, največ seveda iz domače, tokrat pri sv. birmi. Ob enem so še mil. knez nove zvonove posvetili. Celo sv. opravilo je trpelo od 7. v jutru do 1. po poludne.

(Britka izguba.) V soboto, dne 19. junija, pokopali so na Ptuju odličnega narodnjaka, g. dr. Vek. Gregoriča, izvrstnega odvetnika, čegar pomoči so naši kmetje radi iskali in vselej tudi našli. Ranjki je zaslužil veličastni pogreb, ki so mu ga naredili Ptujski in bližnji narodnjaki. Več o blagem možu pové dopis iz Ptuja in tukaj rečemo še samo toliko, da je bil ranjki doktor, izlasti dokler je bil zdrav in vselej, kedar je šlo za korist kmetov iz Ptujškega okraja, „Slov. Gospodarju“ vrla podpora. Naj počiva v miru!

(Dobra uredba.) Posojilnica v Celju ima zvezo s pošto hranilnico in se ji torej denar lehkó pošilja brezplačno, to pa takrat, če imaš od nje tak listek. Kdor ji ima torej poslati kako plačilo, pa mu ni iti v Celje, naj se obrne do posojilnice, da mu tak listek pripošlje.

(Vendar enkrat.) Č. g. Anton Lednik, kaplan v Žalcu, je bil obdolžen, da je c. kr. žendarmerijo žalil, ker je tožil, da ga je eden c. kr. žendar pri drž. volitvi v rebra sunil. Pri konečni obravnavi, dne 22. t. m. v Celju pa je c. kr. sodnijski senat izpoznal, da ni kriv.

(Nova bolezen.) V Klosterneuburgu na spodnjem Avstrijskem prikazuje se pri tamošnjih vojaki čudna bolezen. Možu postane namreč h kratu tilnik trd in ne-more ga več geniti. Hvala Bogu, pa še vsled te bolezni ni noben vojak umrl, a zbolelo jih je že nad sto. Tudi med druge prebivalce je ta čudna bolezen že segla.

(Povišanje.) Gg. Jakob Požar in Jožef Tratenšek, doslej asistenta, postala sta oficijala na c. kr. pošti.

(Dež. šolski svet.) Dekliška šola v Celju dobi prihodnje leto še 5. razred in postane tedaj 6-razredna šola. Potreba tega je dež. šolski svet priznal, in je privolil v svoji zadnji seji, da se ona razširi že prihodnje leto.

(Koncert.) Slov. čitalnica v Trstu ima v soboto, dne 26. t. m., velik koncert v društvenem vrtu, to pa v proslavo svoje 25letnice. Ako pa nastane v soboto slabo vreme, preloži se koncert na prihodnji ponedeljek.

(Imenovanje.) Č. g. Ivan Skuhala, župnik v Ljutomeru, imenovan je za uda v tamošnjem okr. šolsk. svetu.

(Podoba B. Raiča.) Rajni B. Raič se je še kratko pred svojo smrtjo dal preprosi, da so ga fotografirali. Fotograf O. Schneider v Ljubljani ima sedaj njegove fotografije na prodaj in stane pri njem ena 50 kr.

(Umrla) sta vlč. gg. Josip Čuček, dekan v Jarenini dne 22. junija zvečer ob 7., in dne 23. junija zjutraj France Repa, duh. svetovalec in župnik pri sv. Jakobu v slov. gor. Naj počivata v miru!

(Duhovske spremembe.) Č. g. Karol Gajšek, dekan na Dobrni je dobil dekanijsko župnijo v Škalah. Č. g. Rupert Šuta župnijo v Zavrčah in č. g. Miha Žnidar župnijo v Zrečah. Prestavljeni pa so ti-le čč. gg. kaplani: Adam Grušovnik iz Vitanja zopet v Stari trg; Herman Kapus iz Dola v Vitanje; Rudolf Raktelj iz Kamnice v Dol; Jože Kostanjevec pa iz Svičine v Kamnico.

Listič upravnštva: G. M. P. v Sl. B. 16 kr. sto še dolžni.

Loterijske številke:

V Trstu 19. junija 1886: 42, 15, 13, 86, 27
V Lincu „ „ „ 66, 78, 67, 73, 20

Prihodnje srečkanje 26. junija 1886

Pridna, zanesljiva, zaračunajoča točarica, katera govori nemški in slovenski, se takoj sprejme. Več pové Jožef Skerlec, gostilničar „zum Engel“ v Radgoni.

Vsem prijateljicam, prijateljem in znancem, ki so pri prerani smrti naše prelube nepozabljive hčere, oziroma sestre in svakinje, gospodične

Franike Mikuš

nas tolažili, mnogobrojne krasne vence darovali, rajno k zadnjemu počitku spremljali, in za njo molili, kakor gg. pevcem za mili nagrobnici izreka najiskrenejšo zahvalo

Žalujoča rodbina.